

هوانوردی

www.ketab.ir

مؤلف

علیرضا منظری

سرشناسه : منظری ، علیرضا ، ۱۳۳۴ -
 عنوان و نام پدیدآور : هوانوردی / مولف علیرضا منظری
 مشخصات نشر : تهران : تصویر ماندگار ، ۱۳۹۲
 مشخصات ظاهری : ۱۴۰ ص
 شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۸۰-۶-۷ (۲۲۰/۰۰۰ ریال)
 وضعیت فهرست نویسی : فیپا
 یادداشت : عنوان روی جلد: معاهدات چند جانبه هوایی : هوانوردی
 یادداشت : کتاب حاضر با حمایت و همکاری موسسه آموزشی پیام تهیه شده است
 عنوان روی جلد : معاهدات چند جانبه هوایی : هوانوردی
 موضوع : هوانوردی -- قوانین و مقررات
 موضوع : هوانوردی -- قوانین و مقررات -- ایران
 موضوع : حمل و نقل هوایی -- قوانین و مقررات
 موضوع : حمل و نقل هوایی -- قوانین و مقررات -- ایران
 موضوع : حقوق بین‌المللی هوایی و فضائی
 موضوع : پیمان‌نامه‌های بازرگانی
 شابک افزوده : موسسه آموزشی پیام
 رده بندی : ۱۳۹۲۴۴۰۹۵ / م ۸۵۹۳
 رده بندی : ۳۴۳/۰۹۷
 شماره کتابشناسی : ۳۳۷۴

نام کتاب : معاهدات چند جانبه هوایی / هوانوردی
 مولف : علیرضا منظری
 ناشر : تصویر ماندگار
 لیتوگرافی : طیف نگار
 چاپ : ابرار
 نوبت چاپ : اول اردیبهشت ۱۳۹۳
 شمارگان : ۲۰۰۰ جلد
 قیمت : ۲۲۰/۰۰۰ ریال

ISBN : 978-600-91380

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۹۱۳۸۰-۶-۷

تصویر ماندگار
 TASVIRE MANDEGAR

نشر تصویر ماندگار

آدرس : تهران ، خیابان کارگر شمالی (امیرآباد) ، روبروی مرکز
 تخصصی قلب تهران ، خیابان شهید شکرآله ، پلاک ۱۱۶ ، واحد یک
 تلفن : ۸۸۰۲۶۰۰۰ - ۰۲۱ (خط ویژه)
 فکس : ۸۸۰۲۶۰۰۰ - ۰۲۱

پست الکترونیکی : info@tasviremandegar.com

فهرست

صفحه

عنوان

۲	مقدمه
۶	کنفرانس بین کثرتی بین المللی (۱۹۶۶)
۶۸	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۵۵	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۶۱	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۶۵	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۶۹	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۷۲	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۷۷	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۸۱	به سه زبان انگلیسی، فرانسوی و اسپانیایی (۱۹۶۸)
۸۵	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۸۹	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۹۳	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۹۷	به چهار زبان انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی (۱۹۶۷)
۱۰۲	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۱۰۶	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۱۱۰	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۱۱۵	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۱۱۹	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۶۶)
۱۲۳	روسی، اسپانیایی و عربی (۱۹۹۵)
۱۲۸	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۹۵)
	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۹۵)
۱۳۲	اسپانیایی، عربی و چینی (۱۹۹۸)
۱۳۷	مؤلفان و مؤلفان بین المللی (۱۹۹۸)

پیشگفتار

صنعت هوانوردی کشوری متشکل از ارکان هوانوردی، فرودگاهی و حمل و نقل هوایی در چند دهه گذشته با رشد فزاینده توانسته جایگاه ویژه خود را در توسعه پایدار اقتصادی جوامع بشری بدست آورد و امروزه یکی از مهمترین بخش های تولیدی و خدماتی تلقی گردد.

صنعت هوانوردی در سراسر جهان نتیجه حاصل از تجربیات انسانی و تخصص تمامی تلاشگران و بکارگیری روزآمدترین فناوری ها می باشد که توانسته از طریق فعالیت مستمر نهادهای بین المللی بویژه سازمان بین المللی هوانوردی کشوری (سازمان ایکائو) و بازیگران اصلی آن یعنی کشورهای متعاقد کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی (۱۹۴۴) به صورت اسناد معتبر بین المللی درآید.

هم اکنون اجرای این معاهدات بین المللی در سطح جهانی می تواند تضمین کننده مسافرت های هوایی ایمن، امن و کارآمد تمامی انسان ها باشد. پشته عظیم این اجرای یکنواخت وجود مجموعه های آموزشی و علمی و پژوهشی در صنعت هوانوردی کشوری بوده که با تکیه بر خلاقیت پژوهشگران و نویسندگان و نیز بکارگیری تجربه جمعی معاهد تخصص در تمامی اجزای سازمانی صنعت توانسته رسالت خود را در زمینه تولید دانش، انتقال دانش به سایر علمی و فناوری ها، دانش اندوزی و آموزش ایفا نمایند.

حقوق معاهدات از جمله موارد مهم درسی و آموزشی برای کارشناسی تا دکتری بویژه در گرایش حقوق بین الملل بشمار می آید. وجود کتابی به زبان فارسی با محتوای تدوین و ترجمه تعداد بسیاری از معاهدات چند جانبه بین المللی هوایی و همچنین جمع آوری متون اصلی این معاهدات در یک مجموعه می تواند بخش مهمی از حوزه گسترده حقوق بین الملل هوایی را پوشش دهد.

کتاب معاهدات چند جانبه هوایی در چهار جلد به نام های هوانوردی، حمل و نقل هوایی، امنیت هوانوردی و هواپیمای کشوری اثر علیرضا منظری یکی از کارشناسان با سابقه و خردمند صنعت هوانوردی از سوی موسسه آموزشی پیام به چاپ رسید.

این کتاب به عنوان یکی از کتب مرجع می تواند مورد استفاده مدیران، کارشناسان و اساتید پژوهان و تمامی علاقمندان و دست اندرکاران صنعت هوانوردی قرار گیرد. بنابراین انتظار آن است که اشکالات آن را با دیده اغماض بنگرند و مواردی را که در جهت تکامل آن شایسته اصلاح می دانند به مولف کتاب انتقال دهند تا در چاپ های بعدی تجدید نظر شود. در پایان از مساعدت تمامی همکاران چاپ و نشر این مجموعه تخصصی تشکر و قدردانی می گردد.

مقدمه

حقوق هوایی به عنوان محصول قرن بیستم یکی از شاخه های جدید حقوق بین الملل بشمار آمده که دارای ابعاد بسیار گسترده ای در زمینه های مختلف حقوق هوایی عمومی و خصوصی می باشد. حقوق هوایی از منابع مقدماتی یعنی نتیجه مستقیم اثر پرواز به وسیله بشر و منابع متعارف از جمله عرف، قوانین و معاهدات، آرای دادگاه ها، نظریه ها، اصول کلی حقوق بین الملل تغذیه گردیده است همانگونه که امروزه معاهدات راجع به امور هوانوردی و حمل و نقل هوایی نمایانگر مهمترین منبع حقوق بین الملل هوایی عمومی و خصوصی شناخته شده است. این موضوع هوایی کمتر از یکصد سال است که از وجود هوایما یعنی واقعیت یافتن افسانه پرواز و جابجایی هوایی می گذرد. با توجه به ماهیت وسایل پرواز و هوانوردی و صنعت حمل و نقل هوایی بین المللی، تاثیر بسزایی بر مسایل سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و روابط بین الملل داشته است. با گذشت سال ها نه تنها صنعت حمل و نقل هوایی برنامه پرواز میان دو کشور را تهیه و به مرحله اجرا درآورده بلکه با جابجایی مسافر و بار از قاره ای به قاره دیگر به وسیله مدرن ترین هوایماها، طبیعت بین المللی هوانوردی را آشکارتر ساخته تا جایی که در سال ۱۹۸۹ مسافری خطوط هوایی حدود یک/پنجم جمعیت جهان برآورد گردیده و تقریباً حدود ۲۵ درصد تجارت بین المللی (به لحاظ ارزش) به وسیله صنعت حمل و نقل هوایی جابجا شده است.

در حقیقت دولت ها نمی توانستند در برابر تغییرات سریع روابط بین الملل و پیشرفت فن آوری در زمینه هوانوردی بی تفاوت باقی بمانند.

آنها به زودی دریافتند که باید کنترل امور هوانوردی را در دست گرفته و اصول حاکمیت دولت ها بر فضای هوایی سرزمین خود را بر جامعه بین الملل تحمیل نمایند. در نتیجه در کنفرانس های صلح و یا به وسیله اعلامیه های یکجانبه سعی کردند تا تاثیرات مخرب استفاده از هوایما در قضایای جنگ را محدود نموده تا هوایما به عنوان یک ابزار مفید در جهت منافع بشری مورد استفاده قرار گیرد. همچنین با عبور هوایما از مرز کشورها، تدوین مقررات هوانوردی و حمل و نقل هوایی بین المللی نمی توانست به تاخیر افتد زیرا توسعه هوانوردی بدون شناختن حقوق و امتیازات مسافرین و متصدیان حمل و نقل هوایی بین المللی به ویژه در مورد خطوط تجاری برنامه ای امکان پذیر نمی باشد.

در دهه های قبل قواعد حاکم بر روابط بین الملل در طریق عرف بین المللی شکل می یافت ولی آن کم و بیش جایگاه دیرینه خود را به معاهدات دو جانبه و یا چند جانبه داده است. این معاهدات تا اندازه ای روابط میان دولت ها را در جامعه بین المللی قانین و حقوق و تکالیف آنها را در زمینه حقوق بین الملل هوایی معین می نماید. در این راستا تلاش برای برقراری بین المللی به ویژه سازمان بین المللی هوانوردی (ایکائو) بی تاثیر نبوده است.

پس از کنفرانس های سال ۱۹۰۹، ۱۹۲۰، دولت فرانسه در سال ۱۹۱۰ اقدام به تشکیل یک کنفرانس بین المللی هوانوردی در پاریس نمود تا دولت های شرکت کننده موضوع تدوین مقررات هوانوردی در زمان صلح را مورد بحث قرار دهند. مذاکرات نمایندگان نوزده کشور حاضر منجر به تدوین پیش نویس یک کنوانسیون و سه ضمیمه

منطقه ای تهیه و به امضای برخی از کشورها رسید که غالباً آنها لازم الاجرا نگردیدند.

سرانجام نقش کمیسیون هوانوردی بین المللی در زمینه نظارت و تدوین مقررات فنی راجع به امور هوانوردی بین المللی به وسیله مجمع عمومی و شورای سازمان بین المللی هوانوردی کشوری (ایکائو) که با تصویب کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی (کنوانسیون شیکاگو) - ۱۹۴۴ تأسیس گردیده، ادامه یافت. در نتیجه این دو کنوانسیون (کنوانسیون پاریس - ۱۹۱۹ و کنوانسیون شیکاگو - ۱۹۴۴) در تاریخ هوانوردی بین المللی دارای اهمیت بسزایی بوده و می توانند به عنوان منشورهای حقوق هوایی عمومی، تشکیل دهنده عناصر اساسی و بین المللی حقوق بین الملل هوایی عمومی (در برخی زمینه ها خصوصی) بشمار روند اگر چه با لازم الاجرا شدن کنوانسیون شیکاگو - ۱۹۴۴ و الحاق تمامی کشورهای متعاهد کنوانسیون پاریس - ۱۹۱۹ به آن، کنوانسیون مذکور قابلیت اجرایی خود را از دست داده است. البته کنوانسیون شیکاگو - ۱۹۴۴ در طول سال ها گذشته به دفعات مورد اصلاح واقع شده که در این مجموعه با اصلاحات آن آشنا خواهیم شد.

دستیابی به یک اصل بین المللی در زمینه مقررات حقوق بین الملل هوایی خصوصی با توجه به وجود اختلافات اساسی بین مقررات قانونی حقوق خصوصی هر کشور (عارض قوانین) و مقاومت آنها در مورد عدم اجرای قانون ملی به نفع مقررات بین المللی بسیار مشکل تر بوده است به ویژه زمانی که موضوع تعیین دادگاه صالح جهت رسیدگی به تخلف از اجرای معاهدات بین المللی مصوب در میان می باشد.

گردید که سرانجام مورد تصویب دولت ها قرار نگرفت. نهایتاً کمیسیون هوانوردی کنفرانس پاریس ۱۹۱۹ و سه کمیته فرعی آن (نظامی، فنی، حقوقی، تجاری و امور مالی) پیش نویس جدید کنوانسیون راجع به قواعد هوانوردی را با الهام از اقدامات قبلی تهیه نمود که به تصویب شورایعالی کنفرانس منتج رسید و در روز ۱۳ اکتبر ۱۹۱۹ برای امضا در اختیار نمایندگان تام الاختیار سی و سه کشور اروپایی متحدین قرار گرفت.

کنوانسیون پاریس ۱۹۱۹ در روز ۱۱ ژوئیه ۱۹۲۲ برای چهارده کشور متعاهد به آن را تصویب کرده بودند و از جمله کشور مهمی اسلامی ایران که در سال ۱۹۲۰ به آن ملحق شده بود. لازم الاجرا گردید و تعداد کشورهای متعاهد کنوانسیون مذکور تا سی و چهار کشور افزایش یافت. در واقع این کنوانسیون اولین تلاش موفقیت آلوده برای راهها در مورد تأسیس یک نهاد بین المللی هوانوردی (کمیسیون بین المللی هوانوردی) و تعیین وظایف نظارت بر اجرای این کنوانسیون و تصویب اصلاح مقررات امور هوانوردی بین المللی که ممکن است در آینده ضرورت پیدا نماید، بوده و دارای اهمیت خاصی می باشد در حالی که این انتقاد نیز به آن وارد است که کنوانسیون حاصل کار کشورهای پیروز و بی طرف در جنگ و اغلب اروپایی تلقی می گردد.

در طول سال های ۱۹۱۹ تا ۱۹۴۴ کنوانسیون های متعددی از جمله کنوانسیون مادرید - ۱۹۲۶، کنوانسیون هاوانا - ۱۹۲۸، کنوانسیون بوئنوس آیرس - ۱۹۲۸، کنوانسیون بخارست - ۱۹۳۶ و موافقتنامه زمون - ۱۹۳۷ نیز در زمینه تدوین مقررات امور هوانوردی به ویژه جهت گنجاندن موارد جدید و رفع بعضی مشکلات

در ابتدای سال ۱۹۲۵ دولت فرانسه نیاز به یک کنوانسیون راجع به مسئولیت متصدیان حمل و نقل هوایی بین المللی را احساس کرده بود که منجر به تشکیل یک کنفرانس بین المللی حقوق هوایی در پاریس گردید. نتیجه این کنفرانس تهیه پیش نویس کنوانسیون مذکور و ایجاد کمیته بین المللی متخصصین حقوق هوایی برای تجدید نظر در پیش نویس و تکمیل آن در زمینه مقررات مربوط به شدت اسناد حمل و نقل هوایی بین المللی و تدوین متون پایه کنوانسیون بود. در نهایت دومین کنفرانس بین المللی حقوق هوایی جهت بررسی و تصویب متن پیش نویس کنوانسیون در ورشو (لهستان) تشکیل شد. به با تصویب کنوانسیون راجع به وحدت اسناد حمل و نقل هوایی بین المللی (کنوانسیون ورشو) - ۱۹۲۹ به کار خود پایان داد. البته این کنوانسیون چندین نوبت مورد اصلاح واقع شده و در این مجموعه با اصلاحات آن آشنا خواهیم شد.

از آن به بعد مسئولیت توسعه مقررات حقوق بین الملل هوایی خصوصی به عهده کمیته بین المللی فنی متخصصین حقوق هوایی بوده و از سال ۱۹۴۷ این مسئولیت در شمار وظایف و مسئولیت های کمیته حقوقی سازمان بین المللی هوانوردی کشوری قرار گرفته است که در حقیقت کمیته های مذکور مشکلات مربوط به هوانوردی کشوری بین المللی در زمینه حقوق خصوصی را مورد بررسی قرار داده و پیش نویس معاهدات بین المللی را جهت تصمیم گیری نهایی در کنفرانس های بین المللی حقوق هوایی تهیه و تدوین نموده اند. در حال حاضر تعداد قابل توجهی از معاهدات بین المللی در زمینه موضوعات مختلف هوانوردی و حمل و نقل هوایی تدوین و مورد تنفیذ

کشورهای جهان قرار گرفته که یکی از منابع اساسی حقوق هوایی بشمار می روند. علاوه بر اسناد بین المللی که حاوی اصلاحات کنوانسیون های شیکاگو - ۱۹۴۴ و ورشو - ۱۹۲۹ و همچنین کنوانسیون مونترال به عنوان جایگزین کنوانسیون ورشو و اصلاحات آن بوده، معاهدات بین المللی دیگری نیز در زمینه حقوق بین الملل هوایی که به تصویب کشورهای متعددی رسیده، تدوین و ترجمه گردیده که در این مجموعه گردآوری شده است. بنابراین مجموعه حاضر متضمن متون فارسی و انگلیسی تعداد قابل ملاحظه ای از اسناد بین المللی مربوط به حقوق هوایی می باشد که امید است مورد استفاده علاقمندان و دست اندرکاران این رشته قرار گیرد در پایان لازم است به چند نکته اشاره گردد:

- ۱- در این مجموعه تلاش گردیده تا تعداد زیادی از مهمترین معاهدات بین المللی در زمینه حقوق هوایی جمع آوری و متون فارسی و انگلیسی آنها در چهار سرفصل هوانوردی، حمل و نقل هوایی، امنیت هوانوردی و هواپیمای کشوری تدوین شود.
- ۲- تمامی اصلاحات لازم الاجرای بعدی در متن کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی ۱۹۴۴ گنجانده شده و توضیحات لازم در پاورقی آورده شده است.
- ۳- متن انگلیسی تعدادی از اسناد بین المللی به فارسی ترجمه گردیده و متن فارسی برخی دیگر که قبلاً ترجمه و به تصویب فوه مقننه رسیده مورد بازبینی قرار گرفته است. در مواردی تنظیم متن فعلی با شکل ابتدایی آن در قانون مصوب به لحاظ عدم صحت ترجمه متفاوت خواهد بود و در واقع متون جدید از اعتبار متن قانونی برخوردار نمی باشد.

ع- در ترجمه اسناد بین المللی سعی شده است که زیبایی های جمله پردازی مانع بیان مفاهیم اساسی محتوای اسناد مذکور نگردد و در عین حال از ذکر اصطلاحات غیر رایج پرهیز شود.

با انتشار این مجموعه، اسناد بین المللی مهم حاکم بر حقوق بین الملل هوایی عمومی و خصوصی به سهولت در اختیار مؤسسات آموزشی و حقوقدانان هوانوردی بین المللی قرار خواهد گرفت. بدیهی می باشد که این مجموعه دارای کاستی هایی خواهد بود که ضمن پوزش قبلی از تمامی استفاده کنندگان درخواست دارم تا اشکالات آن را به اطلاع اینجانب به منظور تصحیح در چاپ های بعدی برسانند.

علیرضا منظری

۴ - با توجه به این که در برخی موارد متن فارسی اسناد بین المللی که مصوب قوه مقننه می باشد نیاز به بازنگری جدی دارد، ضروری است که در آینده به وسیله مراجع مربوطه مورد بازنگری واقع شده و پس از مراحل استصوابی قانونی به عنوان ترجمه صحیح متن اسناد به مورد اجرا گذاشته شود.

۵ - با نظر گرفتن الزام تنفیذ تعدادی از اسناد بین المللی مذکور در این مجموعه به وسیله کشور جمهوری اسلامی ایران، نسبت دارد تا در آینده مراجع مربوطه نسبت انجام مراحل استصوابی قانونی آن از طریق مجلس شورای اسلامی اقدام نمایند.

کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی امضا شده در شیکاگو به تاریخ هفتم دسامبر ۱۹۴۴

می باشد که پس از طی مراحل قانونی به عنوان ضمایم کنوانسیون شناخته می شوند. در حال حاضر کنوانسیون شیکاگو دارای هجده ضمیمه بوده که استانداردها و رویه های توصیه شده بین المللی در زمینه های مختلفی از جمله قواعد هوایی، مدیریت ترافیک هوایی، ارتباطات هوانوردی، هواشناسی، فرودگاه ها، عملیات پرواز، حمایت از محیط زیست و امنیت هوانوردی را در بر می گیرد. استانداردها و رویه های توصیه شده در این ضمایم مقررات هوانوردی را در جهت گسترش و توسعه نظم و ایمنی هوانوردی کشوری بین المللی متحدالشکل می نماید.

کنوانسیون شیکاگو نوزده نوبت در اجلاس های مختلف مجمع عمومی سازمان ایکائو مورد اصلاح واقع شده است. در نتیجه مقابله نامه های راجع به اصلاح مواد ۴۵، ۴۸ (الف)، ۴۹ (ه)، ۵۰ (الف)، ۵۶، ۵۷ و مواد جدید ۳ مکرر، ۸۳ مکرر، ۹۳ مکرر و عبارت پایانی کنوانسیون و همچنین متون معتبر جدید متبوعون به تصویب اعضای حاضر در اجلاس های مذکور رسیده است که تعدادی از آنها لازم الاجرا شده و اجرائی دیگری دیگر مشروط به تنفیذ مقابله نامه ها از طرف کشورهای متعاقد کنوانسیون می باشد. در واقع اصلاحات کنوانسیون به استثنای دو مورد (مواد جدید ۳ مکرر و ۸۳ مکرر) عموماً به صورت شکلی بوده است. اهمیت کنوانسیون از آن جهت است که در طول گذشت بیش از شصت سال و ظهور فناوری های مدرن و ایجاد تغییرات عمده در ساختارهای اقتصادی

نمایندگان پنجاه و دو کشور شرکت کننده در کنفرانس شیکاگو (آمریکا) موضوعات مرتبط با امور هوانوردی کشوری بین المللی را مورد بحث و بررسی قرار دادند تا بتوانند در زمینه ایجاد یک سازمان بین المللی هوانوردی کشوری جهت حل مشکلات بین المللی در زمینه توافق یابند. یکی از نتایج مهم کنفرانس توافق و تدوین کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی بود. این متن انگلیسی آن در هفتم دسامبر ۱۹۴۴ مطابق با شانزدهم آذر ۱۳۲۳ به امضا نمایندگان سی و هشت کشور حاضر در کنفرانس رسید. این کنوانسیون در چند دهه گذشته یک زیربنای حقوق بین الملل عمومی هوایی بشمار آمده است. کنوانسیون شیکاگو دارای ۹۶ ماده است که در بیست و دو فصل تحت عنوان چهار بخش به اسامی هوانوردی، سازمان بین المللی هوانوردی کشوری، حمل و نقل هوایی بین المللی و مقررات پایانی تنظیم شده است. هدف اصلی این کنوانسیون تاسیس سازمان ایکائو و تدوین مقررات اساسنامه ای این سازمان شامل اهداف سازمان و نحوه تشکیل مجمع عمومی و شورا و کمیسیون هوانوردی و وظایف و تکالیف آنها و همچنین اصول کلی هوانوردی که یکسان سازی آنها برای برقراری پروازهای بین المللی و عبور و مرور وسایل پرنده در فضای هوایی کشورهای مختلف ضرورت داشته، بوده است.

یکی از مهمترین وظایف سازمان تدوین و تصویب استانداردها و رویه های توصیه شده بین المللی

گردید. هم اکنون تعداد یکصد و نود و یک کشور (لیست اسامی کشورها به ضمیمه می باشد) کنوانسیون شیکاگو را تنفیذ نموده یا به آن ملحق شده اند به طوری که عضو سازمان بین المللی هوانوردی کشوری (ایکائو) که منبث از این کنوانسیون است نیز بشمار می آیند.

این کنوانسیون در تاریخ سی ام تیر ۱۳۲۸ مطابق با بیستم ژوئیه ۱۹۴۹ به تصویب مجلس شورای ملی سابق رسیده و سند تنفیذ آن در تاریخ نوزدهم آوریل ۱۹۵۰ مطابق با سی و یکم فروردین ۱۳۲۹ نزد دولت ایالات متحده آمریکا سپرده شده است. بنابراین دولت جمهوری اسلامی ایران از تاریخ نوزدهم می ۱۹۵۰ مطابق با سی ام اردیبهشت ۱۳۲۹ یک ماه بعد از تودیع سند تنفیذ کشور متعاهد کنوانسیون مذکور بشمار می رود و از همان تاریخ برای این کشور الزام آور می گردد.

جهان نیاز به اصلاحات اساسی و یا تدوین مجدد نداشته و احکام آن توانایی پاسخگویی به نیازهای امروز هوانوردی بین المللی را دارا می باشد.

متن کنوانسیون شیکاگو به چهار زبان انگلیسی، فرانسوی، اسپانیایی و روسی تنظیم شده که دارای اعتبار واحد می باشند و پس از لازم الاجرا شدن مقوله نامه راجع به متن معتبر کنوانسیون به پنج زبان انگلیسی، فرانسوی، اسپانیایی، روسی و عربی و همچنین مقوله نامه راجع به متن معتبر کنوانسیون به شش زبان انگلیسی، فرانسوی، اسپانیایی، روسی، عربی و چینی متن، کنوانسیون فوق به زبان های چینی نیز انتشار خواهد یافت که دارای اعتبار واحد آنها خواهد بود.

آن کنوانسیون به استناد ماده ۹۱ پس از تنفیذ بیست و شش کشور در چهارم آوریل ۱۹۴۶ مطابق با شانزدهم فروردین ۱۳۲۶ لازم الاجرا

کنوانسیون

هوانوردی کشوری بین المللی

۱ امضا شده در شیکاگو به تاریخ هفتم دسامبر ۱۹۴۴

مقدمه

روش ایمن و منظم توسعه یابد و امکان دارد خدمات حمل و نقل هوایی بین المللی بر مبنای تساوی فرصت و حقوق بهره برداری با اصول صحیح و مقرون به صرفه راه اندازی شود؛ بر طبق آن برای نیل به این هدف اقدام به انعقاد این کنوانسیون نموده اند.

نظر به این که توسعه هوانوردی کشوری بین المللی در آینده می تواند به طور گسترده منشأ کمک به ایمنی مودت و حسن تفاهم و حفظ آن در میان ملت ها و مردم جهان باشد و در مقابل عدم استفاده صحیح از آن ممکن است امنیت عمومی را به مخاطره اندازد و نظر به این که جلوگیری از اختلاف و ارتقای همکاری میان ملت ها و توسعه بشری که صلح جهانی وابسته به آن می باشد، مطالبات دولت ها و بنابراین دولت های امضا کننده زیر منافع و ترتیبات معینی توافق کرده اند به لحاظ آن که ممکن است هوانوردی کشوری بین المللی

۱ - قانون اجازه الحاق دولت ایران به مقررات هواپیمایی کشوری بین المللی مشتمل بر یک ماده و متن کنوانسیون هوانوردی کشوری بین المللی امضا شده در شیکاگو به تاریخ هفتم اکتبر ۱۹۴۴ در سی ام تیر ماه ۱۳۲۸ به تصویب مجلس شورای ملی سابق رسیده است. باید اشاره داشت که به لحاظ اصلاحات ضروری انجام شده متن ترجمه کنوانسیون در این مجموعه با متن فارسی مندرج در ضمیمه قانون متفاوت می باشد. مجموعه قوانین روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران، سال ۱۳۲۸